

LEZIENIE (2) *sb n*

Pierwsze i drugie e jasne, końcowe z tekstów nie oznaczających é oraz -é.

sg N lezieni(e) (2). ◇ [A lezieni(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Natrętne wciskanie się gdzieś, pchanie się; tu przenie [czego na co] (1) : Obversatio, Obieranie się w czym/ lnienie/ ście/ lezienie czego na myśl albo wicie/ plecienie czego na oczu. Mącz 488b.*

2. *Wypadanie (o włosach) [czego] (1) : Capillorum defluvium vel profluvium Padanie/ albo lezienie włosów. Mącz 34c; [Włosów lezienie czyni leczyć. SienHerb 347a (Linde s.v. leźć)].*

Synomy: 1. plecienie, szcie, wicie; 2. padanie.

Cf LEŻĆ

KN